

מסורת הש"ס

(א) ע"י רש"י רות וע"י;
(ב) לנקמן עמך; (ג) (שם),
(ד) נעטין סה"ל; (ה) שנת
(ק"ה); (ו) נעמי איתא רבה בר
ר' חנה; (ז) (גי' הערך)
הורמין ע"י עד וכן היה
נגזרת רש"י בטהורין לט.
דיה הדרומין ע"י וע"י חוס'
שם חוס' על ש' ד"ה אפרס
וחוס' נעטין יל. ד"ה הורמין
ועפרוס העפרים הבה;
(ח) ס"א סוריא, (ט) ס"א סכנו
(רע"ל)

ורה אור השלם

[illegible]

הנהגות הב"ח

[illegible]

מוסף רש"י

רבי נתן בבליאה. שנה חגגל
דלחמירין כצ"ב (לקמן קלח).
והעזימי פני נחמל הככלי (ניחוי
סה). בוציאחא. ספירות
קטנות וקלרות מלחמה עד
כחודו של סמין שקורין
קוויטרי ושבת קמא.

המוכר את הבית פרק רביעי בבא בתרא

עג.

וְיִמְאָה מַחְלֹקֶת ר"ש וְרַבְנָן. והוא משמע לן דר"ש לדבריהם דרבנן קאמר להו כדאמרן לעיל (עב): דלי ממתין? הוה אמיתא דבחרוב ושקמה מודי
 ללוה דקמתי כהדיא (לעיל עא). אלא חרוב המורכב כ' משמע דבחרוב ושקן מודי להו ר"ש לרבנן: **הא קמ"ל כו.** הא עדיפא לאשמועינן דהאיא דר"ש
 ממילא שומעין ליה ולדבריהם דרבנן קאמר להו כדדייקין מנבייתא לעיל: **הדרין עיקר המוכר את הבית**
המוכר אם הספיקה: סתם: אורן וגם ועוגין וכל המהניגין. בנמ' מפרשי: **עבדים.** שיש לו לבעל הספיקה להנהיגה ולשמור פרקמטיא
 שלו שבמזה: **מרוזין.**

וְלִימָא מַחְלוּקָת רַבִּי שְׁמַעוֹן וּרְבִנּוֹן הָא קַמ"ל
דְּרַבִּי מִנְחֵם בֶּר' יוֹסִי בֶר' שְׁמַעוֹן סְבִירָא לִיה:

הדרן עלך המוכר את הבית

המוכר את הספינה "מכר את התורן ואת הנס ואת העוגין ואת כל המנהיגין אותה אבל לא מכר לא את העבדים ולא את המרצופין ולא את האנטיקי ובזמן שאמר לו

הכי

וכן הוא אומר: ²שש ברקמה
בכי חייה אלו עוגנין שלה וכן
⁶תעגנה לבלתי היות לאיש:
אומר: "אלונים מרשן עשן"

וּפְשִׁי מִשּׁוּט ת"ר הַמּוֹכֵר אֶת
הַתּוֹכָה ^כרִבִּי נֹתָן אוֹמֵר הַמּוֹכֵר
הַמּוֹכֵר אֶת הַסְּפִינָה מִכֵּר אֶת
אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל קָאֵרִי לֵה דְנוּתָא
וַתַּחֲזֵק לִי נַחוּתִי יִמָּא הָאִי גִלָּא
וְיוֹוֹרְתָא בְּרִישָׁא וּמַחֲזִין לֵיהּ
צְבָאוֹת אֲמֵן אֲמֵן סֵלָה וְגִיחַ
גִּלָּא תַלְתָּ מָאָה פְּרָסִי וְרוּמָא
נִתְּן בַּאֲוֹרָא וְדִלִּין גְּדִיל עֵץ
כַּמְכּוּז אַרְבַּעִין גִּרְיוֹן בּוּרָא
רִמִּי לֵה גִלָּא קֵלָא לַחֲבֵרְתָּהּ
דְּנִיתִי אָנָּה ^(ב) וְנִאֲבָדִיהּ
אֵל חָלָא וְלֹא עֲבָרִי שְׁנָאֻר
חִלּוֹ אֲשֶׁר שְׁמַתִּי חוֹל גְּבוּל
י חוֹי לִי ^(ג) הוֹרְמִין בֵּר לִילִית
פְּרִשָׁא כִי רִכִּב ^(ד) חִוּתָא
נִתְּן לֵיהּ תַרְתִּי כּוּדִנִיתִי וְקִימִין
אֲתֵרִי

ין משטות דסד"א חצלים המושכן
 ולשון יין הוא וכן פ"ח ורב האי:
 וה קטנה שקושרין לספינה גדולה
 ממני עומקם קושרין בלע"ז ויש
 שנות וזכמן שבה אמרין כפי האורק
 על פי העינים וזאת חכמה במסורת
 אמר רבה אשטעו לי כו'. כל הני
 יפרש מקראות האמורים בספר איוב
 ובעט. שרוא לטבוע: איז לי ברישא.
 ואלה ברומח משכת שבת (דף סג.).
 ואלה ליה גלגל בלא תכריח ליטעני
 גלה עד לרקיע. אי נמי הבלל דרקיע
 א. כובכ קטן שבקטנים: ביורא. בית
 וא ליה הגג. נתן קויל כגומר צעק
 מפני שגגה כל כך קויל כגומר שילא
 ורשא דמרח כו'. כגומר אין (ו) ליה
 יא קאמר ליה: דורמין בנזין גרסי
 ממו: אקושי דשורא. על שני החומה.
 אלא ללאח בדרך יחיד: ורביע פשא.
 ה אוקף וסרגא נמונין על הפרדות:
 אמרי

נמי כלום יותר משיעורי שאפי' כמלא חוט השערה או
שד: מפרגאן ליה. שמו לו שני אובכין על שתי פרד

היה וכל מה שבתוכה הרי כולן מכורין: גם אהרן מלבנן לקחו לעשות תורן עליך: גם אהרן ממצרים היה מפרשך להיות לך לנס: עוגין תהיה אומר להלן תשכרנה עד אשר יגדלך ההנהיגין א"ר אבא אלו המשוטין שלה וכן משוטין ואבע"א מהבא יורדו מאניותהם כספניהם מכר את האיסכלה ואת בור המים ואת הספניה מכר את הביצית סומכוס ואומר הדוגית אמר כר ביצית היינו דוגית (כ"ב) כדאמר אינשי כוציאתא דמיאשן סומכוס דכרכתיב ואחריתכן בסירות דוגה: אמר רבה דמטבע לספיה מיתחוי כי צוציאת דנורא באלותא דחקיק עליה אהיה אשר אהיה יה אמר רבה אשתעו לי נחותי ימא בין גלא דגלא תלת מאה פרסי וימנא חדא הוה א דחוינן ב מרכעתיה דכוכבא וזמא והויה דחדללא ואי דלינן מפי הוה מקלינן מהבלי חבירתי שבת מירי בעלמא דלא שטפ א"ל פוק חוי גבורתא דמריך (א) מלא דההואי לא תיראו נאם ה' אם מפני לא לים חוק עולם ולא יעברנה אמר ר' רבה ל כי קא רהט אקופיא דשורא דמחוזא ור מתתאיה ולא יכיל ליה זמנא חדא הוה מס

כל חופשי משוט. אלא עיקר (א) הספינה על ידי ש לא מיוצגני קמ"ל: אסכלה. כבש של הספינה שעלין ומחוקק לפי שמי הם מלחמין: בימים ודויות. היינו עצה מהגדולה שהגדולה אינה יכולה להתקרב אל שפה שן דמיש. משן קטן ואין משלשין בו אלא בספינות מתן מבבל עלה: דויות. על שם שכלן הם דגים דקלה דוגה וקלים על פני מים ויוליכו אחסם מהרה בגלו ה' (ו) וממן להרדע מתן שכן של דקלים לעמיד בלא דולים ועל שחת מלמדיו חכמים לריכה תלמוד (וסה כא): לנה ולנחן מדיק הוה: אלוסא. מקלות כמו לא בין גלא גלא גלאא מלאה מאה פרסי. ומשום דלמך בסמון קולות לחבירו: דליני גלא. יומך משיעור גבדו השליטני שיש מן הרקיע עד לארץ: מרבעיה. (ש) שריו: דרובכא וזשאר ורעיש: מקלין מהכליש: נגרשים ממיס סוכב: ושמה מלחשים הממונים עליהם הם: שנקט מרש בעלמא ורביש. מפני עון הדור: א"ל. גלא לחבריה: פוק חוי חב חוט איני יכול ללחם מן החול: שאמר האוסי וגו' וי' בוייני' עד כדאמרי' כנסהדרין (דף גט). מפלגא דחמא שמרחה עד בריחוי ואינו נתן רשות לאלו להסיקן עד כן ביומר ומיהו הפרש לא היה ממנין לכן: סיגין.

ס: אמר ליה החיצון תא חזי גבורתא. כאומר אל תחשוב בדעתך שאוכל אני להגן עליה. אותה שד: אכרמיא דשורא. על שני החומות: ולא יכול. פרשא למימטייה.

עין משפט
נר מצוה

א א מ"י פכ"ז מהל'
מסירה הל' א סמג עשין
עב טושי"ע ח"ת סי' רכ
סמ"ג א:

לעזי רעז"י

מִשְׁטָּה. חוֹרֵן.
 חוֹלָה. מִקְרָה.
 אֲנִקְרָה {אֲנִקְרִי}.
 חוֹנִים.
 רִימָה {רִימִי}.
 מִשְׁטָּה.
 קוֹקִיט {קוֹקִיט}.
 דּוֹגִית.
 בִּצָּה. סוֹג שֶׁל סִפְתָּה.

דבינו גרשום

ועימא באנו למחלוקת ריש
ורבנן. במתני' ובדאוקימנ'
לפנותיהוה לעיל. משה
נקיט דר' מנחם בר' יוסי
ורבנן דהא קמיל דר' מנחם
בר' יוסי כר"ש ס"ל:
הדרין עלך המוכר את
הבית

[illegible]